

Vakschool¹ aan de Boudewijnstraat, de al genoemde Klimop-school, de Openbare Scholengemeenschap Wolfert van Borselen aan de Bentincklaan, Het Landje aan de Schiedamsesingel; maar deze opsomming is zeker niet volledig. In enkele gevallen hebben scholen een adoptie geweigerd omdat zij veel migrantenkinderen hebben; de drie organisatoren hebben niemand tot zo'n adoptie willen overhalen, maar zij wisten uit de praktijk dat deze weigeringsgrond volstrekt onterecht is. Juist in Rotterdam hadden zij de voorzorg genomen dat de scholen een uiterst eenvoudige uiteenzetting in zes talen voor de ouders beschikbaar hadden; de landelijke stichting heeft dit materiaal graag voor het hele land overgenomen en toegepast.

De ervaring heeft geleerd dat scholen wat eerder en wat beter educatief uit de voeten kunnen met het kleine monument, dat te identificeren valt met feitelijke personen die het herdenkt. Met het volstrekt algemene, allesomvattende monument gaat dat moeilijker. Een goed voorbeeld (uit diverse) is het uiterst bescheiden monument aan de Putselaan dat bij het Broederhuis van de Broeders van St. Louis uit Oudenbosch de vier kloosterlingen herdenkt, die het leven lieten in vuurgevechten tussen Duitse en Nederlandse troepen in de loop van 10 mei 1940. Een ander voorbeeld is het bescheiden en vrij afgelegen kruis op de plek bij de 's-Gravenweg waar in de hongerwinter, uit wraak voor een aanslag van het verzet op de toenmalige Ceintuurbaan(-spoorweg), enkele personen die er niets mee te maken hadden gehad, werden doodgeschoten.

De aangezochte sprekers waren zonder uitzondering van hoog niveau en zij hadden elk precies de juiste toon en instelling. Het waren er te veel om hen te kunnen noemen, op één uitzondering na: de gereformeerde predikant J. van Wattum uit Rijswijk, die als jongen bij het bombardement van Rotterdam moeder en broer verloor en daarbij zelf gehandicapt raakte, en die in de huidige Nederlandse samenleving voorzitter is van de Stichting Burger-Oorlogsgetroffenen. Ds. Van Wattum heeft bij niet minder dan drie der adoptieplechtigheden het woord gevoerd.

Hoe groot de het bedrag ook was dat het Amerikaanse echtpaar in oorsprong beschikbaar stelde, het was niet genoeg voor de schaal die de adopties uiteindelijk kregen. Ook niet genoeg voor Rotterdam. Enkele bedrijven hebben - op uiterst sympathieke wijze, want zonder enig 'timmeren aan de weg' - hier steun verleend;